

Aki a maximumra törekszik

Az idei Prima Primissima Díj törökszentmiklósi jelöltjei között ott van egy fiatal sportoló is, aki, ha sérülése rendbe jön, ott lehet a londoni olimpián is. Köteles Alexandra nem csak jó sportoló, de jó tanuló is. Ismerkedjenek meg most Önök is a fővárosban tanuló, de szülővárosához továbbra is hű fiatal hölggyel, aki reményeink szerint városunk londoni olimpikonja lesz!

- A fővárosban értem utol, ott tanul. Melyik felsőoktatási intézményt választotta a Bercsényi Miklós Gimnázium elvégzése után és miért éppen azt?

- Jelenleg a Budapesti Gazdasági Főiskolán a pénzügyi- számviteli kar első éves hallgatója vagyok. Amellett, hogy ez felel meg érdeklődésemnek, talán az is közrejátszott választásomban, hogy anyukám irodában dolgozik és munkája köthető főiskolai tanulmányaimhoz is.

- Úgy látszik a családi tradíció ez esetben is sokat nyomott a latba, csakis úgy, amikor elkezdte a birkózást, hiszen ezt édesapja - aki korábban maga is ezt a sportot űzte - hatására is választotta. Emlékszik még milyen volt az első edzés?

- Apukám vitt le rá. Nagyon izgultam, de szerencsére gyorsan megszoktam a légkört, hamar sikerült beilleszkednem. Ebben segített az is, hogy társaim barátságosan fogadtak. Jól éreztem magam az elejétől fogva, meg a birkózás is megtetszett, ott, akkor, rögtön megfogott.

- A sok-sok edzés és a tehetsége révén jöttek az eredmények. Terjedelmi okokból most ne soroljuk fel az összeset, de melyek azok, amelyeket feltétlenül meg kell említenünk Önnel kapcsolatban?

- Kétszer nyertem bronzérmet a kadett Európa-bajnokságon, ötödik helyezett voltam a junior EB-n, és 2008-ban 14. helyen végeztem a junior világbajnokságon. Emellett tizenháromszoros magyar bajnok vagyok.

- A címeiket azért nem sorolhatjuk tovább, mert sérüléssel bajlódik és jelenleg is szüneteltetni kényszerül a versenyzést. Mi ez a sérülés? Milyen állapotban van jelenleg?

- Hosszú idő alatt alakult ki a sérülésem, a vállamban a szalagokkal van egy kis probléma, ezt próbáljuk most meg kezelni.

Tulajdonképpen már két idényt kellett emiatt kihagynom, hiszen a 2008-as nyári világversenyek után fokozatosan vettünk vissza az edzések intenzitásából, majd tavaly novemberben meg is műtötték a sérült részt. Az eredeti tervek szerint már idén tavasszal visszatértem volna, de az orvos azt javasolta, hogy még várjak. Most a szeptemberi újrakezdés a cél, bízom benne, hogy addigra meggyógyul annyira a vállam, hogy ismét elkezdhetem az edzéseket!

- Mi pedig abban bízunk, hogy az Ön személyében törökszentmiklósi tagja is lesz a 2012-es londoni olimpiára utazó magyar csapatnak. Eredményei, válogatott tagsága optimizmussal tölthet el bennünket, de hogy érzi, sikerül addigra rendbe jönnie?

- Minden örömmel ezen vagyok, rajtam nem múlik a dolog, igaz most úgy érzem, már a szerencsének mellém kell szegődnie, hogy elérjem ezt a célot.

- Ismerve az Ön elszántságát, hozzáállását, abban biztos vagyok, hogy Önön nem múlik majd, mi pedig szurkolunk, hogy minél hamarabb rendbe jöjjön. De hagyjuk is most ezt a sérülést! Beszéljünk a Prima Primissima Díjra való jelölésről. Mit szól hozzá, hogyan fogadta?

- Nagyon jólesett, hogy már idáig is eljutottam. Ezt egy komoly díjnak tartom és nagy megtiszteltetésnek, hogy engem is jelöltek rá. Nagy elismerés ez és nagy öröm számomra.

Kíváncsiak voltunk Alexandra edzőjének, Sarkadi Imrének a véleményére is a fiatal sportolóról.

- Ön hogyan emlékszik vissza az edzőterembe először belépő kislányra?

- A női birkózás fiatal sportág, ezért Szandi az ötödik-hatodik női birkózó volt nálam. 7-8 éves korában jött el, és nála feltétlenül hangsúlyozni kell az édesapja szerepét, aki velem egykorúként, annak idején maga is birkózott, és szeretete volna, ha ez a hagyomány folytatódik a családban. Ő támogatta, ösztönözte, biztatta, segítette a kezdetektől lányát.

- Rögtön látni lehetett, hogy van tehetsége Alexandrának a birkózáshoz?

- Én magam nem azt vallom, hogy tehetséget kell keresni, hanem azt mondom, hogy akinek van kitartása a szorgalmas munkához, az eredményes lehet. Persze, kellenek a megfelelő adottságok, gyorsaság, reflex, de ezt a mai világban már nem szokásunk különösebben mérni, örülünk, ha egy fiatal lejön hozzánk és ott ragad nálunk. Szandinak tehetsége és szorgalma is volt és van. Nagyon komoly kislány volt mindig, aki a sportban és a tanulásban is a maximumra törekedett és törekszik ma is. Ez a sikereinek

az alapja. Nem véletlen, hogy a sportág legjobbjai között van, és ott találjuk őt a legjobb tanulók között is! Bízunk benne, hogy a sérülése hamarosan rendbe jön és folytathatja eredményes sportolói karrierjét.

- Alexandra! Budapesten tanulsz. Mennyire maradtál kapcsolatban szülővárosoddal?

- Még mindig nagyon szeretem ezt a várost, amikor csak tehetem, jövök haza. Tulajdonképpen minden hétvégén itthon vagyok szüleimmel, barátaimmal és persze, amikor tudok, megyek az edzőterembe.

- A civil életben milyen terveid vannak?

- A gazdasági életben szeretném majd kamatoztatni amit tanulok, és emellett már arról is beszélgettünk, hogy megszerezhetnék egy edzői szakképesítést és szabadidőmben majd a sportággal foglalkozhatnék.

- Az utolsó kérdés, amellyel talán kezdeni kellett volna: mi szépet, mi vonzót talál egy lány a birkózásban?

- Ez egy nagyon összetett sportág, amely nagyon sokrétű felkészültséget és képességet igényel. Kitartás, önfegyelem, állandó gondolkodás - ezek mások számára egy-egy részterületen hozhatnak sikert, de az eredményes birkózónak ezek mindegyikére egyszerre van szüksége. Sokan azt gondolják, hogy ehhez a sportághoz csak erő kel, de ez óriási tévedés. A megfelelő fizikai állapot mellett az ész is számít. Fogalmazhatok úgy, hogy a birkózás állandó agytorna is.

Turcsányi János

Városi pedagógusnap

2010. június 7-én 16 órakor lesz a Városi Művelődési Központban.

A rendezvényre négyszáz nyugdíjas és aktív pedagógus került meghívásra.

**„Azokért élünk, akiket szeretünk,
azokért, akik igaznak tartanak,
a jövőnek élünk, a szépért, s
jóért,
amit tehetünk!”
(Széchenyi István)**